

393L0012

27.3.1993

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 74/81

RÅDETS DIREKTIV 93/12/EEG

av den 23 mars 1993

om svavelhalten i vissa flytande bränslen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
 DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (¹),

i samarbete med Europaparlamentet (²),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (³), och

med beaktande av följande:

För att förbättra luftkvaliteten med avseende på svaveldioxid och andra utsläpp måste kommissionen vidta åtgärder för att gradvis minska svavelhalten i gasolja för olika typer av motordrivna transportmedel, inklusive luftfartyg och fartyg, och för uppvärmning, industri och sjöfart.

I enlighet med artikel 2.1 och artikel 5.1 i direktiv 75/716/EEG (⁴) har medlemsstaterna infört bestämmelser med två gränser för svavelhalten i flytande bränslen. Dessa bestämmelser skiljer sig åt i de olika medlemsstaterna.

De olika gränsvärdena tvingar oljebolagen inom gemenskapen att anpassa den högsta svavelhalten i sina produkter efter bestämmelserna i den medlemsstat för vilken de är avsedda. Olikheter utgör alltså ett hinder för handeln med dessa produkter, vilket direkt påverkar upprättandet av och funktionen hos den inre marknaden.

Dessutom fastställs i artikel 6 i direktiv 75/716/EEG att kommissionen med hänsyn till nya uppgifter som framkommer skall lämna en rapport till rådet åtföljd av ett lämpligt förslag för att fastställa ett enda gränsvärde.

I Europeiska gemenskapernas åtgärdsprogram för miljön (⁵) understryks vikten av att förebygga och minska luftföroreningar.

Bränslekvaliteten spelar en viktig roll för minskningen av luftföroreningar i avgasutsläppen från motorfordon.

Dessutom är gemenskapen genom beslut 81/462/EEG (⁶) part i konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar, enligt vilken en strategi och en politik skall utvecklas för att begränsa och, så långt det är möjligt, gradvis minska och hindra luftförorening.

Genom att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen främjas ett av gemenskapens mål, nämligen att bevara, skydda och förbättra miljön och att bidra till skyddet av människors hälsa genom att hejda miljöförstöring vid källan.

I enlighet med direktiv 75/716/EEG har flera medlemsstater redan fastställt en gräns på 0,2 viktprocent.

Medlemsstaterna måste se till att utbudet av dieselbränslen med en högsta svavelhalt på 0,05 viktprocent gradvis ökar.

För att nå den partikelutsläppsnivå som fastställs i särskilda gemenskapsdirektiv får svavelhalten i dieselbränslen som släpps ut på marknaden inom gemenskapen inte överstiga 0,2 viktprocent fr.o.m. den 1 oktober 1994 och 0,05 viktprocent fr.o.m. den 1 oktober 1996. Medlemsstaterna måste vidta lämpliga åtgärder så att dessa mål nås.

Den ökande användningen av gasolja för motorfordon kräver ytterligare insatser vad gäller kvaliteten på dieselbränslen för att begränsa de negativa verkningarna på luftkvaliteten. Genom att fastställa en högsta tillåten svavelhalt på 0,05 viktprocent i dieselbränslen fr.o.m. den 1 oktober 1996 får den berörda industrin tillräcklig tid att genomföra nödvändiga tekniska anpassningar.

Den övriga användningen av gasoljor och medeltunga oljor nödvändiggör en insats för att minska luftföroreningarna. Hänsyn bör därvid tas till förbättringar av luftkvaliteten och till kostnader och vinster för miljön. Kommissionen bör lämna ett förslag till rådet om införande senast den 1 oktober 1999 av en lägre gräns för svavelhalten och nya gränsvärden för flygfotogen, och rådet skall besluta om detta senast den 31 juli 1994.

(¹) EGT nr C 174, 5.7.1991, s. 18 och EGT nr C 120, 12.5.1992, s. 12.

(²) EGT nr C 94, 13.4.1992, s. 209 och EGT nr C 337, 21.12.1992.

(³) EGT nr C 14, 20.1.1992, s. 17.

(⁴) EGT nr L 307, 27.11.1975, s. 22. Direktivet senast ändrat direktiv 87/219/EEG (EGT nr L 91, 3.4.1987, s. 19).

(⁵) EGT nr C 112, 20.12.1973, s. 1. EGT nr C 139, 13.6.1977, s. 1 och EGT nr C 46, 17.2.1983, s. 1.

(⁶) EGT nr L 171, 27.6.1981, s. 11.

En plötslig förändring av råoljetillgången som leder till att den genomsnittliga svavelhalten ökar kan, med tanke på tillgänglig avsvavlingskapacitet, äventyra utbudet i medlemsstaterna. Därför är det lämpligt att medlemsstaterna på vissa villkor för den egna marknaden får avvika från de gränser för svavelhalten som fastställts.

Införandet av ett lågt gränsvärde för svavelhalten i gasoljor för havsgående fartyg medför särskilda tekniska och ekonomiska problem för Grekland. Ett tidsbegränsat undantag till förmån för Grekland skulle inte skada handeln med denna typ av gasolja då de grekiska raffinaderierna för närvarande endast täcker den inhemska efterfrågan på gasoljor och medeltunga oljor. Export från Grekland till en annan medlemsstat för slutlig användning måste följa de bestämmelser i direktivet som är tillämpliga i den aktuella medlemsstaten. Grekland bör under en femårsperiod undantas från kravet på att införa gasoljor för sjöfarten med den fastställda svavelhalten. Denna period löper ut den 30 september 1999.

Stickprovskontroller bör genomföras av svavelhalten i gasoljor och medeltunga oljor som släpps ut på marknaden. En enhetlig metod för detta ändamål som grundar sig på den bästa tillgängliga teknologin bör därför införas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I detta direktiv avses med

- a) *gasolja*: varje petroleumprodukt som omfattas av KN-nummer 2710 00 69, eller varje petroleumprodukt som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin mellandestillat avsedda för användning som bränsle och som till minst 85 volymprocent, inklusive destillationsförluster, destillerar vid 350 °C,
- b) *dieselbränslen*: gasoljor för de motordrivna fordon som avses i direktiv 70/220/EEG⁽¹⁾ och direktiv 88/777/EEG⁽²⁾.

2. Detta direktiv skall inte tillämpas på gasoljor

- i bränsletankar på fartyg, luftfartyg eller motorfordon som passerar gränsen mellan ett tredje land och en medlemsstat,
- som skall förädlas före slutlig förbränning.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall för att uppnå de partikelutsläppsnivåer som fastställs i särskilda gemenskapsdirektiv

⁽¹⁾ EGT nr L 76, 6.4.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/441/EEG (EGT nr L 242, 30.8.1991, s. 1).

⁽²⁾ EGT nr L 36, 9.2.1988, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/542/EEG (EGT nr L 295, 25.10.1991, s. 1).

förbjuda saluförande inom gemenskapen av dieselbränslen som har ett innehåll av svavelföreningar, uttryckt som svavel (svavelhalt), som överstiger

— 0,2 viktprocent fr.o.m. den 1 oktober 1994,

— 0,05 viktprocent fr.o.m. den 1 oktober 1996.

Medlemsstaterna skall vidta åtgärder för att säkerställa att utbudet av dieselbränslen enligt första stycket med en svavelhalt på högst 0,05 viktprocent gradvis ökar.

2. Medlemsstaterna skall fr.o.m. den 1 oktober 1994 förbjuda försäljning inom gemenskapen av andra gasoljor eller gasoljor som används för andra ändamål än som avses i punkt 1, med undantag av flygfotogen, om svavelhalten överstiger 0,2 viktprocent.

Före den 1 januari 1994 skall kommissionen i en rapport till rådet ange vilka framsteg som gjorts för att kontrollera svaveldioxidutsläppen. Vid samma tidpunkt skall den lämna ett förslag till rådet, som ett led i den övergripande strategin för förbättring av luftkvaliteten, om övergången till en andra etapp med ett lägre gränsvärde som skall införas senast den 1 oktober 1999 och om nya gränsvärden för flygfotogen.

Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet senast den 31 juli 1994.

3. Om en plötslig förändring av tillgången på råolja eller petroleumprodukter gör det svårt för en medlemsstat att tillämpa gränsvärdet för högsta svavelhalt i gasolja, skall medlemsstaten underrätta kommissionen om detta. Kommissionen får tillåta ett högre gränsvärde inom den medlemsstaten under sex månader och skall meddela sitt beslut till rådet. Var och en av medlemsstaterna får inom en månad klaga på beslutet inför rådet. Inom två månader får rådet fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

Som ett undantag får den grekiska regeringen t.o.m. den 30 september 1999 tillåta försäljning av gasolja för sjöfarten med en svavelhalt på över 0,2 viktprocent.

Artikel 3

Ingen medlemsstat får fr.o.m. de dagar som fastslås i artikel 2.1 och 2.2 förbjuda, begränsa eller hindra utsläppandet på marknaden av gasoljor på grund av deras svavelhalt, om oljorna uppfyller kraven i detta direktiv.

Artikel 4

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att genom stickprov kontrollera svavelhalten i gasoljor som släpps ut på marknaden.

2. Den referensmetod som skall användas för att bestämma svavelhalten i gasoljor som släpps ut på marknaden är den som definieras genom ISO- metod 8754. Den statistiska tolkningen av kontrollresultaten avseende svavelhalten i gasoljor som släpps ut på marknaden skall överensstämma med ISO-standard 4259 (1979 års utgåva).

Artikel 5

Fr.o.m. den 1 oktober 1994 ersätts direktiv 75/716/EEG av detta direktiv.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall före den 1 oktober 1994 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga

för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar bestämmelserna skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 7

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 mars 1993.

På rådets vägnar

S. AUKEN

Ordförande